

STUDERENDE
SPØRGER
STUDERENDE
SVARER

HVORFOR

SKAL JEG TRO PÅ DIG?

– og ni andre spørgsmål til Gud

STUDERENDE
SPØRGER
STUDERENDE
SVARER

HVORFOR

SKAL JEG TRO PÅ DIG?

– og ni andre spørgsmål til Gud

CREDO

INDHOLD

Forord	7
Hvem er du, Gud?	11
Hvorfor skal jeg tro på dig?	17
Hvad er meningen med livet?	23
Hvorfor er det så svært at tro?	29
Hvad sker der, når man dør?	35
Når du elsker alle, hvorfors er homoseksualitet så ikke o.k.?	41
Hvorfor alle de forbud?	47
Hvorfor er der så meget ondt i verden?	53
Hvorfor gemmer du dig, Gud?	59
Hvorfor er der flere religioner?	65

FORORD

Bogen, du sidder med nu, er et resultat af en spørgeskemaundersøgelse blandt studerende, som vi i Kristeligt Forbund for Studerende (KFS) gennemførte i efteråret 2017.

Du har måske fået tilsendt bogen, fordi du i vores spørgeskema krydsede af, at du gerne vil have den tilsendt, når bogen var færdig. Værsgo!

I undersøgelsen spurgte vi blandt andet, hvad du ville spørge Gud om, hvis du kunne. Der kom mange spørgsmål, og tak for dem! De oftest stillede spørgsmål har vi samlet, og vi har fået nogle modige studerende til at komme med et bud på et svar. Det er store spørgsmål, som på ingen måde har enkle svar. Derfor er det også helt urimeligt, at de har fået så lidt plads til at formulere et svar, som der sikkert kunne skrives mange tykke bøger om. Jeg håber, at du som læser vil blive klogere, men jeg håber lige så meget, at bogen vil være med til at skabe flere spørgsmål og mere nysgerrighed.

Der er mange måder at gå til livets store spørgsmål på. Skribenterne har beskrevet nogle af deres veje, og jeg vil opfordre dig til at finde din egen. Snak med dine venner, læs nogle bøger, bag et brød, grubl, find noget

kunst. De store spørgsmål fortjener tid og plads i vores liv. Hvis du gerne vil snakke med en fra KFS, så er du altid velkommen til at kontakte os på kfs@kfs.dk

Fælles for alle skribenterne er, at de både er kristne og studerende. De tror, at Gud findes, og at han ønsker at være en del af deres hverdag og fremtid. Fælles for dem er også, at de er i fuld gang med at blive klogere – på livet, på Gud og på deres studie.

Det er godt at stille spørgsmål. Det er sundt ikke bare at acceptere, hvad andre siger, men selv lede efter svar og finde ud af, hvad det er, man bygger sit liv på. Hvis Gud findes, og hvis kristendommen er sand, så kan den godt holde til, at vi stiller spørgsmål til den. Kristendommen inviterer til at blive undersøgt.

God læselyst!

Lisa Rom Boye

Navn:

Kathrine Schmidt

Hvad læser du?

Historie med tilvalg i dansk på Københavns Universitet.

Hvorfor har du valgt det studie?

Fordi jeg interesserer mig for, hvorfor vi gør, som vi gør, og hvilke processer, der har formet det samfund, vi har i dag. Jeg valgte egentlig historie, fordi jeg ikke helt vidste, hvad jeg skulle, og historie var en meget bred uddannelse, men jeg har ikke fortrudt det et sekund.

Hvad er du glad for ved studiet?

Historie er for mig en måde at undersøge alle de ting, vi til dagligt tager for givet. Det er et fag, hvor vi er nysgerrige på kulturen og samfundet, og så bliver man rigtig god til Bezerwizzer.

Hvordan går du normalt til livets store spørgsmål?

Jeg er beriget med nysgerrige, kloge venner, der altid er friske på at undersøge de store spørgsmål i livet, som jeg normalvis vil gå til. Ellers læser jeg bøger, for derigennem at finde svar.

Beskriv din tro med tre ord:

Livsbekræftende, tryk, fascinerende.

HVORFOR SKAL JEG TRO PÅ DIG?

Det korte og konkrete svar på spørgsmålet er for mit vedkommende, at du skal tro på Gud, fordi han har troet på dig helt fra verdens begyndelse. Den måde Gud har troet på os mennesker på, kan måske sammenlignes med den måde, jeg tror på mine venner – jeg ønsker virkelig, at det skal gå dem godt i det, de gør. Jeg tror på, at gode følelser som kærlighed og glæde kommer fra Gud, og at han ønsker at dele ud af sin kærlighed og invitere os ind i den. Jeg tror på, at Gud har skabt os, og at han kender os bedre, end nogen andre gør, og måske endda også bedre, end vi kender os selv. Og det lyder måske som en meget poetisk forestilling om livet, at der er en, der kender os og ønsker os alt godt. Jeg tror dog, det er mere end det. Gud ønsker at have en relation til os, det vi også kalder at tro. At tro er for mig ikke blot en forestilling om noget metafysisk mellem himmel og jord. Det er at kende og stole på ham, der kender mig bedre, end jeg selv gør.

At kende Gud kan sammenlignes med at have rigtigt nære venner eller familie. Sådan nogle som altid

er der, når man har brug for dem, og som man er sikker på aldrig vil svigte. Forskellen er dog, at blandt mine venner og familie må jeg ofte stole på, at de vil være der for mig, og nogle gange oplever jeg, at de skuffer. At de ikke kunne se, at jeg var ked af det, eller at de ikke rigtig forstod, hvad jeg forsøgte at dele med dem. Ligesom jeg også selv oplever ikke altid at kunne slå til i forhold til dem, jeg har nærmest. Det er ikke, fordi jeg ikke kan opleve, at Gud skuffer mig. Vi kan komme ud for en masse ting, som virker meningsløse, hvor det virkelig føles, som om Gud er fjern, eller at han burde have gjort noget. Men selvom det kan føles, som om Gud skuffer, på samme måde som mennesker kan, så ved jeg, at Gud ultimativt aldrig vil svigte mig. Og det gør jeg af én særlig grund, som præsenteres for mig i Bibelen.

I Bibelen, hvor jeg kan læse om, hvem Gud er, finder jeg fortællingen om, hvordan Gud helt fra verdens begyndelse har elsket og troet på os mennesker. Her præsenteres jeg også for en mand, der siger, at han er Guds søn. Det er Jesus, som du måske allerede kender lidt til. Hans liv er beskrevet i Det Nye Testamente. Når jeg læser beretningerne om ham, møder jeg en mand, der ikke minder om nogen anden. Det er, som om han kender de mennesker, han møder. Han ved, hvad de har brug for, også før de måske selv ved det. De mennesker, som ingen andre vil have noget at gøre med, vil Jesus gerne være sammen med. Han samler folk omkring sig, og når han taler, så er det anderledes end med andre. Han siger, at han er sendt af Gud – ja, at han selv er Gud og kommet for at opsøge og frelse os mennesker.

For at gøre op med ondskab i verden og for at give os et håb om, at en dag skal alting blive nyt og uden dårlighed.

Men så sker der noget uventet i fortællingen om Jesus. Han bliver korsfæstet, som om han var en forbryder. Den mand, som var noget helt særligt, dør. Men i stedet for at bevægelsen, der var startet omkring ham, dør ud, sker det modsatte. Den vokser. De mennesker, der har gået sammen med Jesus, begynder at sige, at hans grav er tom, og at han er opstået fra de døde. De siger, at man jo selv kan gå ud til graven og tjekke efter.

Denne beretning om Jesus, der dør på korset og opstår tre dage efter, er den mest centrale fortælling i kristendommen. Og faktisk er den også den mest centrale fortælling i mit liv som kristen. Det er nemlig her, jeg møder en Gud, som ønsker at have fællesskab med mig i en sådan grad, at han vælger at dø for min skyld – i stedet for mig. Jesus viser os her, at det er rigtigt, at Gud vil have fællesskab med os.

Denne konkrete begivenhed, som jeg kan hæfte min tro op på, giver mig et fast holdepunkt i min hverdag. En hverdag, hvor jeg kan føle mig konstant presset til at være den bedste udgave af mig selv, få gode karakterer på studiet, huske at dyrke motion tre gange om ugen, være den gode veninde og se de mennesker, der har det sværere end mig selv. Lige midt i det pres, jeg kan opleve fra omverdenen, ved jeg, at Gud uden tøven elsker mig. Det har han ikke bare sagt, det har han vist ved at dø for min skyld. Han viser mig, at der er mere i verden end 12 i karakterbladet eller tynde lår

– at jeg er mere, end hvad jeg gør, hvad jeg har, eller hvad folk tænker om mig. Og så viser han sig som et forbillede for, hvordan jeg kan leve mit liv, så det ikke handler om mig selv, men om de mennesker, jeg har omkring mig. Den ubetingede kærlighed, jeg oplever fra Gud, kan jeg give videre til andre.

Det kan af og til være svært for mig helt at forstå, hvem Gud egentlig er. Om han virkelig er til, og hvorfor jeg selv skal tro på ham? Men midt i det bliver jeg mindet om Jesus – et rigtigt menneske i kød og blod, ligesom mig selv, som jeg kan læse om og derigennem møde Gud.

Fordi jeg har Jesu død på korset, en konkret historisk begivenhed, som holdepunkt for min tro, kan jeg blive ved med at tro, også når jeg ikke kan mærke det rent følelsesmæssigt. Fordi Gud har troet på mig fra verdens begyndelse og indtil nu, kan jeg også tro på ham.